

1-Luku — Mikä helvetti sinut tänne toi? Kysyi Tarmo isokokoiselta mieheltä, joka astui sisään kliniseen tilaan. —Meillä on toimenpide käynnissä totesi puolestaan vaaleatukkainen hoitsu joka oli Tarmon jalan kimpussa. —Sen helvetin koiven ehtii kyllä hoitaa myöhemminkin, tämä sälli tässä on minun bestis tyyppejä. —Juuso, urahti mies hoitajalle. Joka puolestaan tyytyi nyökkäämään muodon vuoksi. —Hyvä on, tulen puolen tunnin kuluttua uudelleen, tyytyi hoitaja toteamaan. Miehet katselivat hetken naisen perään, kun tämä poistui huoneesta. —Pantavan näköinen vosu. —Anna vittu olla, ei liiemmin innosta tällä hetkellä. —Kuulin että olit saanut jalkaasi. —Vittu joo, sattui paska mäihä. —Älä helvetissä, valaise hieman, kun olen hieman ollut uutispimennossa, kuten varmaan tiedätkin. —Paina persettä, ettei ilma pilaannu. Juuso tarttui läheiseen tuoliin ja istuutui sitten siihen. —Olen pelkkänä korvana. —All Right. Muistatko Göranin? —Ai sen limanuljaska paskan, sehän saatana vasikoi puolet porukasta muistaakseni, mitä hänestä? —Tiesitkö että hän on siirtynyt uusiin bisneksiin. —Ai niin kuin millaisiin? —Rahoitus bisneksiin. —Eli koronkiskuri? —Voi asian ilmaista noinkin, no any way. Sinä tiedät että meikä on vitun moisessa koukussa paska-aineisiin. —Go on.. —No meikä oli tässä jokin aika kierroksella, ja piti sitten saada trippi päälle. No meikä osti eräältä hemmolta muutaman gramman, ja kuinka ollakaan meikäläiselle tuli pieni muotoisia likviteetti ongelmia.. —Eli? —No saatana Gösta ilmaantui juuri samalla hetkellä ja lainasin siltä muutaman donan.. —Eli paljonko? —About kaksitoista hunttia.. —Voi helvetti, ans kun arvaan? Et pystynyt maksamaan Göstalle tämän saatavia ja siitä hyvästä se porasi kaksikkosella reiän pohkeeseen, niinkö? Tarmo korjasi jalan asentoa parempaan asentoon, ähköisten samalla, Juuson katsoessa tätä vierestä. —Vittu joo. Gösta antoi pariviikkoa lisääaikaa. —Ilmeisesti et pysty hoitamaan sitä, vai kuinka? —Vitun hyvä arvaus, miten hiffasitkaan? Juuso pyöritteli Goltia sormissaan, miettien samalla tilanetta. —Entä Pirre? —Gösta otti mukaansa, kuulema vakuudeksi. —Paska homma. Tyytyi Juuso toteamaan. —Älä muuta sano, no mites itse, olet näemmä päässyt ulos, niin vai otitko ja lähdit litoon. — Kai sinä tiedät että hyvällä käytöksellä ja lieventävillä asianhaarojen johdosta... —Ja paskat! Ainoat haarat mikä sinua kiinnostaa, niin on naikkosten jalkoväli. —Se nyt on normaalia se, no joka tapauksessa pääsin veke pari päivää sitten... Samalla hetkellä hetkeä aiemmin poistunut hoitsu tuli uudelleen sisään. Juuso nousi nyt ylös tuolista ja teki lähtöä, kun Tarmo tarttui takista kiinni. —Voitko jelpiä kaveria hieman? —Riippuu siitä mitä pitää tehdä. —Ei mitään isoa juttua, hoidatko asian Göstan kanssa minun puolesta. —Ai miten muka, ei minulla ole sellaisia hintoja tai ehkä saattaisi olla. —Kyllä sinä tiedät miten toimia, pääasia että siitä liima-aivosta päästään lopullisesti. Juuso katsoi vielä ovelta Tarmon suuntaan. —Hyvä on, minä katson mitä minä voin tehdä. Sen sanottuaan Juuso poistui ulos ovesta. Nuori hoitaja touhusi miehen jalan kimpussa, joka oli vedetty siteeseen. Suvin saatua siteet auki mies vilkaisi hoitajan ottamaa kuvaa. —Kauanko tässä joutuu vielä odottamaan, olisi meinaan hieman kiirettä. —Mitä se lääkäri sanoi? —Se puhui jostain viikosta. —No sitten se on se viikko. Tarmon suusta purkautui nyt kiukkuista sadattelua, jota höysti välillä tuskainen älähdys, kun Suvi puhdisti haavaa. —Miltä se näyttää? —Helvetin hyvälle, kahden viikon päästä menet täyttä päätä säkkijärvenpolkkaa. —Paskat, minä tahtoisin mennä ainoastaan sänkypolkkaa...nimittäin sinun kanssa. Hoitajan poskille nousi nyt hienoinen puna. —Ai saatana! Kirosi puolestaan Tarmo. Suvi ei miehen kiroilusta paljoa piitannut kun laittoi jalan uudelleen pakettiin. —Tulen käymään vielä myöhemmin. —En minä täältä mihinkään karkaa. Urahti mies sängynpohjalta. Hoitajan poistuttua Tarmo jäi miettimään tilannetta. Kaikki oli alkanut siitä kun tämä oli narahtanut työpaikalla tehdystä seulasta. Mistä seurauksena lopputili välittömästi, ainoastaan työntäjän suosiollisella myötämielisyydellä tämä oli onnistunut välttämään lain pitkänkouran. Mikä oli oma episodi sinällään. Ryssittyään asiansa pahemman

kerran, Tarmon vaimo Pirre oli joutunut tienaamaan hintaa kadulta. Vetäen tötsyjä samalla omasta kuormasta. Kadulta tullut hinta hupeni aineisiin. Hän puolestaan oli ajautunut syviin mustiin vesiin ja kaiken kruunu, oli ollut Göran Sjömaniin tutustuminen, joka oli vipannut kaksitoista hunttia erään lastin maksamiseen. Business olisi muutoin kannattanut mutta, saatana aine jäi pyörimään käsiin, ja ainoat aineen hankkijat oli olleet tyyppejä, joilta ei saanut hintaa. Suorituksen viivästyminen Göstalle tiesi sitä että tämän apurit oli tulleet vierailulle sillä seurauksella, että sääriluuhun oli tullut nikkeliä. Seuraava muistikuva olikin sitten siinä, kun hän oli herännyt loisteputkien valoon. Tarmolla ei ollut mitään käsitystä siitä kuinka kauan hän sairaalassa oli ollut. Kytät oli yrittäneet urkkia tietoja tapahtuneesta, mitkä tämä oli onnistunut välttämään, ettei muistanut tapahtuneesta mitään muuta kuin sen että tämä oli ollut tullut eräästä luukusta, kun paikalle oli tullut melko uuden karhea bemari, jonka sisältä oli tullut pari ladon kokoista sälliä. Selvää oli ettei tapauksella ollut silminnäkijöitä. Alkuun "neuvottelu" oli sujunut kohtuuden rajoissa, kunnes toinen sälleistä oli kaivanut kaksi kakkosen Sigsagin esiin. —Saatanan helvetti! Sinä sitten päätit perkele ampua sitä niinkö? Etkö sinä helvetin nuijapää ällännyt että meitin oli määrä säikäyttää tätä paska housua, eikä suinkaan tehdä invalidia, vitun hölmö. —Sama kai se nyt on miten me tätä säikytetään. Sitä paitsi siitä mitään invalidia tule, käy paikkauttamassa kintun kuntoon ja sillä hyvä, tällä kertaa. —Toivotaan niin, tai pomo tekee silmiesi väliin tuuletusreiän. —Mitä tällä ulisijalle tehdään? —Soitetaan lanssi paikalle ja jätetään siihen, ennen kuin kytät tulee. Harmaan bemarkin renkaat ulvaisi ilkeästi, kun auto poistui paikalta. Pikku hiljaa paikalle valui uteliaita ihmisiä. Lanssin paikalle tulo kesti arviolta vajaa kymmenenminuuttia. Ensihoitajan antama rauhoittava piikki auttoi kummasti ja Tarmon pahin ulina oli laantunut siinä vaiheessa kun tämä oli uinahtanut unten maille. Göstaan tämä oli tutustunut jo kouluvuosinaan, jolloin tämä oli alkanut pyörittämään pieniä muotoista businesta mm. uhkapelillä koulun välitunnilla, sekä sittemmin myymällä lippuja tilaan josta oli näkymä tyttöjen suihkutilaan. Koulun jälkeen Gösta oli haihtunut maisemista, joidenkin tietojen mukaan tämä olisi ollut Keravalla jonkun aikaa. (kannattaako jatkaa tarinan kirjoittamista)..